

ARBITRALE BESLISSING - 23 JUNI 2014
BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

In zake:

VZW SINT JAN BASKETBALCLUB, met zetel te 2000 Antwerpen, Verlatstraat 23-25/11, KBO 0878.592.247

Eiseres, vertegenwoordigd door mr. Jan VAN LANDSCHOOT, advocaat, met kantoor te 9200 Dendermonde, Hof ter Bremptstraat 32

Tegen

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE BASKETBALBOND, met zetel te 1060 Brussel, Paul-Henri Spaaklaan 27 bus 17, KBO 0409.580.025

Verweerster, vertegenwoordigd door mr. Peter GEUENS, advocaat, met kantoor te 2800 Mechelen, Koningin Astridlaan 143

Als arbiters werden aangeduid:

- Door eiseres: de heer Guido De Croock, magistraat
- Door verweerster: de heer Jean-Marie Philips

Deze arbiters hebben overeenkomstig artikel 12, tweede lid, van het Reglement van het BAS als derde arbiter en voorzitter aangeduid: de heer Marc Boes, emeritus gewoon hoogleraar.

De partijen werden in hun uiteenzetting gehoord op de zitting van maandag 23 juni 2014.

Het BAS heeft kennis genomen van de besluiten van eiseres en van de besluiten ("aantekeningen") van verweerster en de door partijen meegedeelde stukken.

1. Voorwerp van de eis

In haar verzoekschrift van 16 april 2004 en in haar besluiten vordert eiseres:

- te zeggen voor recht dat KBBB de stijgings/dalingsregeling van en naar 2de Nationale Heren seizoen 2012-2013 onverkort dient toe te passen.
- te zeggen voor recht dat de samenstelling van 2de Nationale Heren 2013-2014 dient te gebeuren met respect voor de uitslag van de voorbije competitie 2012-2013 minstens met gebruik van objectieve criteria.
- ten gevolge hiervan te zeggen voor recht dat aldus de natuurlijke dalers uit 2de Nationale Heren seizoen 2012-2013 niet rechtsgeldig kunnen aantreden in 2de Nationale Heren 2013-2014.
- ten gevolge hiervan te zeggen voor recht dat de uitslag van de competitie 2013-2014 overeenkomstig het voornoemde moet gecorrigeerd worden.

- dat KBBB zou veroordeeld worden om te betalen ten titel van schadevergoeding aan verzoekster tot de som van 17.143 € meer de gerechtelijke interesten.

De verweerster stelt dat de vordering van eiseres onontvankelijk is, minstens ongegrond.

2. De feiten

2.1.

In de nationale competitie die door de verweerster wordt ingericht zijn er drie afdelingen voor de herencompetitie, respectievelijk Heren 1, Heren 2 en Heren 3, of eerste, tweede en derde (nationale) afdeling.

Heren 1 bestaat uit aangesloten basketbalclubs die voldoen aan de "licentievoorwaarden". Hun aantal wordt vrij bepaald door de Basketball League Belgium VZW (ook genoemd : Belgische Basketballiga of afgekort als : BLB), die het professionele clubbasketbal in België behartigt en die de basketbalclubs die in Heren 1 aantreden verenigt.

De afdeling Heren 2 bestaat uit één reeks van minstens twaalf clubs, en waarvan het precieze aantal jaarlijks wordt bepaald door de raad van bestuur van de KBBB. Heren 3 bestaat uit twee reeksen van telkens hoogstens veertien clubs (zie art. 139 van het deel competitie van het huishoudelijk reglement van verweerster, afgekort: PCD - "*partie compétition/competitiedeel*").

2.2.

De competitie in de hoogste basketbaldivisie werd in 2012-2013 beslecht tussen acht basketbalclubs, zodat de reguliere competitie zou bestaan uit amper 14 wedstrijden. In dat seizoen hebben in de *Ethias League* (heren 1) alle ploegen vier keer tegen elkaar gespeeld, tweemaal thuis, tweemaal op verplaatsing zodat er toch 28 wedstrijden konden worden gespeeld. De eindronden werden gespeeld tussen de zes eerst geklasseerde, en volgens een (soort) "knock-out"-systeem (waarbij de twee hoogst geklasseerde pas aantraden vanaf de halve finale, en er met heen-en-weer wedstrijden is gespeeld en de winnaar in de halve finale diegene was die het eerst drie wedstrijden won), en zodat het basketbal in de hoogste divisie (door een tekort aan wedstrijden) haar aantrekkelijkheid niet zag teloor gaan.

Op het einde van dat basketbalseizoen konden er twee clubs uit Heren 2 stijgen : Willebroek BBC vzw (BBC Kangeroes Basket Willebroek met stamnummer 2238) en Exelsior Brussels vzw (BBC Excelsior Brussels met stamnummer 200.959) die beiden een licentie haalde om deel te nemen aan de *Ethias League*. Evenwel namen ook onverwacht vier basketclubs uit de nationale competitie ontslag, één uit Heren 2 (de club uit Tongeren) en drie uit Heren 3 (de clubs uit Aalst, Knokke en Natoye). De "daler" BC Carnières (stamnummer 1408) wilde tenslotte niet eens blijven aantreden in Heren 3, en verkoos, op basis van haar sportief behaalde resultaten, aan te treden in de landelijke competitie die wordt georganiseerd door AWBB.

Door het onverwachte ontslag van vier clubs uit de nationale competitie ontstond een probleem dat door verweerster moest worden opgelost.

Vermits in de regel door de KBBB er wordt voorzien in twee stijgers uit Heren 3 (één uit reeks 3A en één uit 3B), zou door dit toeval de competitie in Heren 2 in het basketbalseizoen 2013-2014 met 13 clubs worden beslecht, wat zou inhouden dat ieder weekeind één club in Heren 2 "rust" had (zes wedstrijden per weekeind betekent twaalf spelende clubs).

Vandaar dat, op voorstel van het Departement Nationale Competitie, in gemeenschappelijk overleg door de raden van bestuur van VBL en AWBB, door de raad van bestuur van de KBBB werd voorgesteld om:

1. geen dalers van Heren 2 naar Heren 3 te voorzien,
2. uit elke reeks van Heren 3 een extra stijger aan te wijzen,
3. in Heren 2 bijgevolg in 2013-2014 met 16 clubs aan te treden,
4. een extra daler te voorzien in Heren 2 op het einde van 2013-2014

De algemene vergadering van verweerster heeft deze regels in verband met stijgen en dalen op 2 mei 2013 goedgekeurd.

2.3

Op 14 juni 2013 diende eiseres klacht in bij de Nationale Tuchtraad van verweerster. Zij hield staande dat de twee laagst gerangschikte clubs uit Heren 2 toch zouden moeten dalen. Zij haalde haar persoonlijk en rechtstreeks belang om deze klacht in te dienen uit de speelkalender 2013-2014: omdat de omstreden beslissing inhield dat er geen dalers in Heren 2 zouden zijn had dit als gevolg dat er in het basketbalseizoen 2013-2014 30 wedstrijden zouden moeten gespeeld (in geval van 16 clubs) in plaats van 26 wedstrijden (in geval van 14 clubs). Bovendien zou zij in competitie zijn met twee clubs die volgens haar niet mochten aantreden in Heren 2.

Die klacht steunde op een beslissing van de Nationale Tuchtraad van verweerster, die op klacht van een andere, niet bij dit geschil betrokken club, op 27 april 2013 besliste dat op grond van de regels van behoorlijk bestuur de regels voor stijgen en dalen niet tijdens de competitie konden gewijzigd worden. De algemene vergadering van verweerster had zich bij deze beslissing neergelegd met als motief om geen enkel clubnadeel te berokkenen en vooral om de periode van onzekerheid voor de betrokken clubs niet te verlengen. Volgens eiseres volgde uit deze beslissing dat de verweerster ook de regels in verband met dalen (uit Heren 2) diende na te leven, met andere woorden te beslissen dat de twee clubs die als laatste geëindigd waren in de competitie 2012-2013, voor de competitie 2013-2014 effectief naar Heren 3 moesten dalen en niet mochten aantreden in Heren 2. In strijd daarmee besliste verweerster toch om die twee clubs toch te laten aantreden in Heren 2 voor de competitie 2013-2014.

2.4

De Nationale Tuchtraad, in spoed, op 11 juli 2013 en vervolgens in graad van hoger beroep op 13 augustus 2013 wees de klacht van eiseres af.

Eiseres tekent cassatieberoep aan bij de Cassatiekamer. De Cassatiekamer vernietigt de beslissing van de beroepskamer van 13 augustus 2013 en verzendt de zaak naar een anders samengestelde beroepskamer.

Respectievelijk op 23 november 2013 en 5 december 2013 beslist de nationale beroepskamer na cassatie als volgt: "Zegt voor het recht dat de bevoegde instantie binnen de KBBB gehouden is tot het (doen) naleven van de door haarzelf voor aanvang van het seizoen 2012-2013 bepaalde regels inzake stijgen en dalen in 2° en 3° Nationale afdeling;"

2.5

In de loop van deze procedures had een van de twee clubs die in aanmerking kwam om te dalen uit Heren 2 na afloop van de competitie 2012-2013 een verzoek tot vrijwillige tussenkomst ingediend bij de nationale beroepskamer. Met een beslissing van 23 november 2013 werd dit verzoek tot vrijwillige tussenkomst als onontvankelijk afgewezen, maar de Cassatiekamer vernietigde op 25 februari 2014 de beslissing van 23 november 2013 maar ook de hiervoor vermelde beslissing van de beroepskamer van 5 december 2013. Een andere beroepskamer diende vervolgens uitspraak te doen.

2.6

Tot een nieuwe uitspraak van de beroepskamer is het evenwel niet gekomen.

De Raad van Bestuur van verweerster trekt de zaak tot zich en beslist op 24 maart 2014 om de klacht van eiseres als onontvankelijk af te wijzen.

De Raad van Bestuur motiveerde haar beslissing door de noodzaak om voor het einde van de lopende competitie 2013-2014 te kunnen beschikken over een definitief klassement tussen de clubs uit de nationale competitie, zodat ook tijdig de speelkalender 2014-2015 zou kunnen worden opgesteld.

Dit is de bestreden beslissing.

3. Het belang van eiseres

3.1

In haar besluiten betwist verweerster het belang van eiseres:

“84.Op het einde van het basketbalseizoen 2012-2013 stond SJBA op de zevende plaats, en wat zij dus verzekerd van haar deelname aan de competitie Heren 2. Intussen is ook het basketbalseizoen 2013-2014 afgelopen. In de afdeling Heren 2 moeten er immers geen wedstrijden meer worden gespeeld, en ook de eindronden (“play-offs”) zijn afgelopen. SJBA was zelfs geselecteerd voor deze eindronden, haalde de eerste ronde en werd pas uitgeschakeld in de halve finale. Ook voor het komende basketbalseizoen 2014-2015 blijft SJBA verzekerd van haar selectie voor Heren 2, tenzij zij zelf besluit om zich terug te trekken.

85.SJBA heeft geen enkel concreet, actueel belang om de rangschikking in Heren 2 (bij aanvang en op het einde van het seizoen 2013-2014) te laten herzien. Bij aanvang van het pelseizoen kon zij hooguit nog volhouden dat zij “genoodzaakt” werd om een aantal wedstrijden extra te spelen, maar dit hield even goed voor haar extra inkomsten in, en hield dus geen enkel concreet nadeel in.

86.Dit zou al volstaan om de klacht van SJBA onontvankelijk te verklaren.”

3.2.

Op de datum waarop eiseres haar klacht indiende bij de Nationale Tuchtraad, 14 juni 2013, had zij ongetwijfeld een legitiem belang: indien haar klacht zou slagen, (1) waren er twee clubs minder die haar konden beconcurreren, en (2) was er minder kans dat zij op een slechtere plaats zou eindigen in geval die twee clubs tegen haar wel goede resultaten zouden behalen en tegen andere clubs minder goede resultaten.

Evenwel dient te worden vastgesteld dat (1) de competitie 2013-2014 afgelopen is en dat eiseres op een gunstige plaats is geëindigd in die competitie zodat ze althans op het sportieve vlak geen bewezen nadeel ondervonden heeft van de aanwezigheid van de twee door haar betwiste clubs, en (2) eiseres ter zitting heeft erkend dat zij niet zal aantreden in de competitie 2014-2015.

Onder die omstandigheden is het BAS van oordeel dat eiseres geen belang heeft bij de vordering, in zoverre zij nastreeft te horen zeggen voor recht dat KBBB de stijgings/dalingsregeling van en naar 2de Nationale Heren seizoen 2012-2013 onverkort dient toe te passen, te horen zeggen voor recht dat de samenstelling van 2de Nationale Heren 2013-2014 dient te gebeuren met respect voor de uitslag van de voorbije competitie 2012-2013 minstens met gebruik van objectieve criteria; ten gevolge hiervan te horen zeggen voor recht dat aldus de natuurlijke dalers uit 2de Nationale Heren seizoen 2012-2013 niet rechtsgeldig kunnen aantreden in 2de Nationale Heren 2013-2014 en ten gevolge hiervan te horen zeggen voor recht dat de uitslag van de competitie 2013-2014 overeenkomstig het voornoemde moet gecorrigeerd worden.

4. De grond van de zaak

Hiervoor werd al beslist dat de vordering van eiseres niet ontvankelijk is in zoverre zij een herziening van de rangschikking van de competitie 2013-2014 nastreeft. De vordering dient dus enkel nog beoordeeld te worden in zoverre eiseres een schadevergoeding vordert wegens de beweerde onrechtmatigheid van de bestreden beslissing.

Eiseres, op wie de bewijslast ter zake rust, voert evenwel geen concreet becijferde kosten aan die zij heeft moeten maken wegens de door haar aangevochten beslissing. Derhalve is haar vordering niet gegrond wegens het niet bewezen zijn van enige relevante schade zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de vraag of de bestreden beslissing rechtmatig is of niet.

5. De kosten

Het Arbitragecollege stelt vast dat aan eiseres niet kan verweten worden dat zij niet op diligente wijze voor haar rechten is opgekomen. Het is zeker niet aan haar te wijten dat de hiervoor geschetste procedures zolang geduurd hebben en tot het ingrijpen van de raad van bestuur hebben geleid.

Het Arbitragecollege noteert overigens dat de raad van bestuur in zijn bestreden beslissing de kosten ook ten laste gelegd heeft van verweerster en niet ten laste van eiseres.

Het is dan ook billijk de kosten van de arbitrageprocedure ten laste te leggen van verweerster.

OM DEZE REDENEN

HET BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

Uitspraak doende op tegenspraak en in laatste aanleg,

Verklaart het beroep van eiseres deels onontvankelijk en deels ongegrond.

Wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Beveelt de mededeling van deze arbitrale uitspraak door de griffie van het BAS aan de partijen.

Veroordeelt de verweerster tot de arbitragekosten, bepaald op 1.340,15 €.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 24 juni 2014

Guido DE CROOCK

Terhaegenstraat, 4

9310 Moorsel-Aalst

Lid

Marc BOES

Meuterweg,30

3050 Heverlee

Voorzitter

Jean-Marie PHILIPS

Koningin Astridlaan,38

1780 Wemmel

Lid